

Et spring i tillid

En dreng er alene hjemme i lejligheden på 4. sal i den indre by. Pludselig lugter han røg, løber ud i køkkenet og opdager, at alt står i lys lue. Det er umuligt for ham at komme gennem entréen til udgangen, så den vej er afskåret. Der er kun ét at gøre - tilbage til stuen og ud på den lille altan. Angsten griber drengen. Udenfor er der en tæt tåge af røg, men drengen hører en stemme nedefra - den minder om hans fars: "Spring - jeg tager imod dig". Drengen kan intet skelne i røgen og rædslen, selv om han forsigtigt kigger ud over altankanten. Endnu engang hører han stemmen kalde: "Kom straks - jeg griber dig".

Og drengen skrævede over altankanten uden at kunne se noget - uden bevis for modtagelse, men i tillid til ham, der råbte. Han troede stemmen.

Sigrid Horsholt Pedersen